

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 26.6.2012
COM(2012) 337 final

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

**määräaikojen lyhentämistä koskevan neuvoston direktiivin 2006/112/EY 263 artiklan 1
kohdan soveltamisesta**

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

määräaikojen lyhentämistä koskevan neuvoston direktiivin 2006/112/EY 263 artiklan 1 kohdan soveltamisesta

1. JOHDANTO

Joulukuun 16. päivänä 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/117/EY 2 artiklan mukaan komissio esittää viimeistään 30. kesäkuuta 2011 jäsenvaltioiden antamien tietojen pohjalta arvointikertomuksen direktiivin 2006/112/EY 263 artiklan 1 kohdan vaikutuksesta jäsenvaltioiden kykyyn torjua yhteisön sisäisiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin liittyviä arvonlisäveropetoksia sekä kyseisen artiklan 1 a – 1 c kohdassa säädettyjen vaihtoehtojen hyödyllisyydestä ja tekee tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.

Jäsenvaltiot kokivat suurimman ongelman petosten yhteydessä aiheutuvan siitä, että yhteenvetoilmoituksiin sisältyvät tiedot olivat saatavilla vasta kuuden kuukauden kuluttua, mikä oli riskianalyysin kannalta aivan liian myöhään. Sen vuoksi komission ensimmäinen toimi tällä alalla oli esittää ehdotus arvonlisäverodirektiivin muuttamiseksi siten, että voidaan lyhentää yhteenvetoilmoituksen esittämisen ja toimittamisen määräaika yhteen kuukauteen.

Direktiivin 2008/117/EY antaminen 16. joulukuuta 2008 oli ensimmäinen vastaus jäsenvaltioiden pyyntöön arvonlisäverojärjestelmän lujittamiseksi ja jäsenvaltioiden avustamiseksi niiden pyrkiessä torjumaan arvonlisäveropetoksia. Kyseisellä direktiivillä muutettiin direktiivin 263 artiklan 1 kohtaa siten, että voidaan lyhentää lakisääteisiä määräaikoja rajatylittävästä kaupasta ilmoittamiseksi arvonlisäverotusta varten samoin kuin määräaikoja, jotka koskevat tällaisten tietojen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä, siten, että petokset voidaan varsinkin karusellipetosten tapauksessa havaita nopeammin. Artiklassa, joka oli määrä panna täytäntöön 1. tammikuuta 2010 mennessä, edellytetään seuraavaa:

Arvonlisäveroilmoitukset rajatylittävästä kaupasta on 1. tammikuuta 2010 alkaen tehtävä pääsääntöisesti kuukausittain;

jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia sen, että toimijat, joiden rajatylittävien tavarantuovutusten (arvonlisäveroton) liikevaihto on vähemmän kuin 50 000 euroa vuosineljänneksellä (tai 31. joulukuuta 2011 asti 100 000 euroa), ja kaikki palveluntarjoajat voivat edelleen esittää yhteenvetoilmoitukset neljännesvuosittain.

Komission kertomuksessa käsitellään seuraavia keskeisiä kysymyksiä:

- Missä määrin tietojenvaihdon nopeuttaminen on parantanut jäsenvaltioiden kykyä torjua arvonlisäveropetoksia? Onko se esimerkiksi nopeuttanut

ketjupetoksia tekevien toimijoiden (*missing trader*) kiinnisaamista tai parantanut kansallista riskienhallintajärjestelmää?

- Onko direktiivin 2006/112/EY 263 artiklan mahdollistamilla vaihtoehdoilla pystytty parantamaan jäsenvaltioiden kykyä torjua arvonlisäveropetoksia siten, että on voitu kuitenkin minimoida yritysten hallinnolliset rasitteet Lissabonin strategian mukaisesti?
- Mikä vaikutus yhteenvetoilmoitusten määräaikojen lyhentämisellä ja eri vaihtoehdoilla ollut yrityksiin, ottaen huomioon, että Lissabonin strategian tavoitteena on minimoida yrityksille aiheutuvat hallinnolliset rasitteet?

Jotta jäsenvaltioilla olisi aikaa saada kokemuksia uusien säännösten toimivuudesta, komissio päätti pidentää tämän kertomuksen antamisen määräaikaa.

2. DIREKTIIVIN 263 ARTIKLAN 1 KOHDAN SOVELTAMISEN ARVIOINNISSA KÄYTETYT TIETOLÄHTEET

Direktiivin 263 artiklan 1 kohdan täytäntöönpano ja soveltaminen on jäsenvaltioiden kansallisella vastuulla. Sen vuoksi tämä arviointi voi perustua ainoastaan jäsenvaltioilta saatuihin tietoihin. Kerätäkseen tarvittavat tiedot uuden lainsäädännön vaikutusten arvioimiseksi komissio lähetti jäsenvaltioille kaksi **kyselyä**, yhden ennen uusien säännösten täytäntöönpanoa ja toisen sen jälkeen, kun säännökset oli pantu täytäntöön. Kyselyjen päätavoitteena oli verrata jäsenvaltioiden tilannetta ennen lyhennettyjen määräaikojen täytäntöönpanoa tilanteeseen uuden lainsäädännön täytäntöönpanon jälkeen. On tärkeää mainita, että kaikki jäsenvaltiot eivät kyenneet soveltamaan uusia säännöksiä 1. tammikuuta 2010 alkaen. Lisäksi kyselyyn vastasi vain 22 jäsenvaltiota, ja kaikki vastaukset eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden pohjalta olisi voinut tehdä kunnollista analyysia.

Määräaikojen vähentämisen ja vaihtoehtojen vaikutuksesta yrityksiin komissio yritti saada tarvittavia tietoja **tutkimuksen**¹ avulla. Tätä tarkoitusta varten se tilasi PwC:lta asiantuntijatutkimuksen yritys näkökohtien tarkastelemiseksi. Tutkimus toimitettiin lokakuussa 2011, ja se on saatavilla komission verkkosivustolla osoitteessa

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

¹ PricewaterhouseCoopers: *Expert study on the issues arising from a reduced time frame and the options allowed for submitting recapitulative statements – Application of Article 263(1) of Directive 2006/112/EC (amended by Directive 2008/117/EC)*.

3. TÄRKEIMMÄT HAVAINNOT

3.1. Lyhyt kuvaus siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet uuden 263 artiklan 1 kohdan säännökset täytäntöön kansallisessa lainsäädännössään²

Direktiivin 2006/112/EY uuden 263 artiklan 1 kohdan mukaan pääsääntö on, että 1. tammikuuta 2010 alkaen yhteisön sisäisiä tavaroiden luovutuksia, vastikkeellisiin rinnastettavat luovutukset mukaan luettuina, ja palvelujen suorituksia koskevat yhteenvedoilmoitukset on tehtävä jokaiselta kalenterikuukaudelta jäsenvaltioiden vahvistamia menettelyjä noudattaen määräajassa, joka on enintään yksi kuukausi.

Analyysi osoittaa, että direktiivin 2006/112/EY 263 artiklan 1 kohdan ja erityisesti siinä säädettyjen vaihtoehtojen (käytännön) täytäntöönpano ei ole yhtenäistä.

Esimerkiksi:

- 17 jäsenvaltiota on pannut täytäntöön poikkeuksen, joka koskee yhteenvedoilmoitusten antamista neljännesvuosittain, ja 10 jäsenvaltiota ei ole pannut sitä täytäntöön;
- 5 jäsenvaltiota on tehnyt poikkeuksen soveltamisesta pakollista ja 12 jäsenvaltiossa se on valinnaista;
- 2 jäsenvaltiossa tavaroista ja palveluista annetaan erillinen yhteenvedoilmoitus ja 25 jäsenvaltiossa käytetään yhteistä ilmoitusta. Neljässä jäsenvaltiossa voi olla eroja toisaalta yhteisön sisäisiä tavaroiden luovutuksia, vastikkeellisiin rinnastettavat luovutukset mukaan luettuina, ja toisaalta palvelujen suorituksia koskevista ilmoitusajoista;
- 22 jäsenvaltiota vaatii ilmoituksen jättämistä sähköisesti (10 jäsenvaltiossa kuitenkin sovelletaan poikkeuksia), ja 5 jäsenvaltiossa ilmoituksen jättäminen sähköisesti on valinnaista.

Liitteessä I on taulukko, jonka tarkoituksena on esittää yhteenvedo tästä monimutkaisesta tilanteesta.

3.2. Seuraukset verohallinnoille

3.2.1. Vaikutukset verohallintojen työskentelyyn

Suurin osa jäsenvaltioista vahvisti, että yhteenvedoilmoituksista saatuja tietoja käytetään samalla tavalla kuin ennen kuukausittaisen ilmoittamisen käyttöönottoa. Sekä tavaroista että palveluista annettavien yhteenvedoilmoitusten määrä on kuitenkin lisääntynyt.

² Lyhyt kuvaus on saatu PwC:n tutkimuksesta.

Eräät jäsenvaltiot (kuten CY, DE, PL, SK, SI ja UK) ilmoittivat havainneensa verohallinnon hallinnollisten rasitteiden lisääntyneen, koska yhteenvetoilmoituksia annetaan nyt useammin. Toiset jäsenvaltiot (esim. ES) puolustelivat tätä tilannetta sillä, että nyt ne voivat jakaa työtaakan tasaisemmin koko vuodelle ja siten välttää kalenterivuosi- ja neljänneksen pullonkaulat. Toinen syy työmäärän kasvuun on palvelujen sisällyttäminen yhteenvetoilmoitukseen. Tämä on yksi alv-paketin hyväksymisestä seuranneista uudistuksista.

Suurin osa jäsenvaltioista on sitä mieltä, että määräaikojen lyhentäminen voisi lisätä verohallinnon tehokkuutta, kun tietoja vaihdetaan nopeammin, riskianalyysi ja tarkastukset tehostuvat ja Eurofisc-verkosto hyötyy järjestelystä.

Lisäksi korostettiin suuntauksena olevan, että päätökset voidaan nyt suunnata tarkemmin ja tietopyyntöjen tarve on myös vähentynyt.

3.2.2. *Vaikutus riskianalyysiin*

Yleisesti jäsenvaltiot ilmoittivat, että vaikka ne nyt saavat tietoja yhteenvetoilmoituksista kuukausittain, riskianalyysin menettelytapoihin ei ole tässä vaiheessa tehty muutoksia. Monissa jäsenvaltioissa käytetään samoja parametreja kuin ennenkin. Jotkin jäsenvaltiot (esim. HU ja FI) ovat ilmoittaneet suunnitelmista uudistaa riskianalyysijärjestelmiään ottamalla käyttöön täydentäviä parametreja. Todettiin myös, että vaikka käytetään samoja tietoja kuin ennenkin, tietojen saaminen nopeammin auttaa verohallintoja reagoimaan nopeammin poikkeamiin.

Tietojen käsittelyajan suhteen yleisesti ottaen useimmat jäsenvaltiot vastasivat, että riskianalyysin tekemiseen ei tarvittu uusia resursseja, koska yhteenvetoilmoitukseen perustuvat tiedot olivat jo yksi osatekijä verovelvollisten yleisessä riskiarvioinnissa. Näyttää olevan vaikeaa arvioida pelkästään riskianalyysitarkoituksiin tarvittavat resurssit. Jäsenvaltioilta saaduista lisäkommenteista kävi ilmi, että joskus ne jatkavat riskianalyysin tekemistä neljännesvuosittain vain siksi, että riskianalyysin tekeminen on hyvin aikaa vievää toimintaa. Jotkin jäsenvaltiot ilmoittivat, että määräaikojen lyhentäminen vaatisi verohallinnoilta enemmän sekä tietotekniikka- että henkilöresursseja, jotta kuukausittain vastaanotettavista tiedoista voitaisiin saada täysi hyöty.

3.2.3. *Vaikutus tarkastuksiin*

Yhteenvetoilmoituksista saatavia tietoja käytetään tavallisesti valintavaiheen (tarkastusten valinta) ja tarkastuksen aikana vaihe (tarkastusten tekeminen).

Tällaisia tietoja käytetään tarkastuksissa kaikissa jäsenvaltioissa. Se on tärkeä osa riskinarviointijärjestelmää yleensä, sillä yhteenvetoilmoituksista saadaan yksityiskohtaisempia tietoja yhteisön sisäisistä liiketoimista tietyinä ajanjaksona. Tavallinen menettely on verrata yhteenvetoilmoituksia alv-ilmoituksiin ja tarkistaa arvonlisäverotunnisteiden voimassaolo VIES-järjestelmän avulla. Riskitapauksissa ensimmäiset havainnot täsmäämättömistä tiedoista johtavat yleensä lisätutkintaan, johon voi yhteisön sisäisen kaupan tapauksessa sisältyä tietojen pyytämistä muilta jäsenvaltioilta. Mitä nopeammin tämä analyysi

tehdään, sitä nopeammin tarkastus voidaan suorittaa. Lyhennetyt määräajat eivät ole muuttaneet tätä käytäntöä, mutta ne ovat mahdollistaneet sen, että verohallinnot voivat lähettää nopeammin kyselyjä tai oma-aloitteisesti tietoja hankintajäsenvaltiolle.

3.2.4. *Vaikutus väärinkäytösten ja petosten havaitsemiseen*

Vaikka jotkin jäsenvaltiot (kuten GR, LT ja RO) ilmoittivat ketjupetoksia tekevien toimijoiden löytymisen lisääntyneen, enemmistö jäsenvaltioista kuitenkin totesi olevan liian aikaista päätellä, onko määräaikojen lyhentäminen lisännyt väärinkäytösten havaitsemista. Tätä koskevia lukuja ei esitetty.

Huomautettiin, että vaikka väärinkäytösten havaitseminen sinänsä ei ollut lisääntynyt, on tärkeää panna merkille, että yhteenvetoilmoituksen antamisen määräajan lyhentäminen yhdistettynä kuukausittaiseen alv-ilmoitukseen on lyhentänyt ajanjaksoa, jona välittäjäyrittäjä voisi toimia ennen kuin se huomataan.

Lisäksi todettiin myös, että koska jäsenvaltiot voivat jatkaa eri ilmoitusajan soveltamista yhteenvetoilmoitukseen ja alv-ilmoituksiin, ei ollut mahdollista verrata järjestelmällisesti alv-ilmoitusten tietoja kuukausittaisista yhteenvetoilmoituksista saatuihin tietoihin.

Eurofisc-verkoston roolia välittäjäyrittäjien järjestelmällisemmässä paljastamisessa pidettiin hyödyllisenä, ja niiden löytyminen aikaisessa vaiheessa johti useisiin tarkastuksiin, jotka päästiin aloittamaan nopeammin kuin ennen. Valitettavasti useimmat jäsenvaltiot eivät antaneet yksityiskohtaisia tietoja siitä, miten paljon petoksia oli havaittu ja mikä oli niihin liittyvän veron määrä uusien säännösten käyttöönoton jälkeen.

Eräät jäsenvaltiot (LT, GR ja EE) havaitsivat joitakin palveluja koskevia (mahdollisia) petoksia, mutta useimmat jäsenvaltiot eivät antaneet numerotietoja siitä, millaisia määriä arvonlisäveroja on menetetty tällaisten petostapausten johdosta. Näyttää olevan liian aikaista arvioida, mitä vaikutusta on ollut sillä, että yhteenvetoilmoituksiin sisältyy tietoja myös palveluista.

3.2.5. *Vaihtoehtojen vaikutus*

Jäsenvaltioilta kysyttiin, oliko sillä, että monet jäsenvaltiot sovelsivat erilaisia vaihtoehtoja, ollut kielteistä vaikutusta saatujen tietojen käytettävyyteen. Saatujen vastausten perusteella vaikuttaa siltä, että luovutus- ja hankintajäsenvaltion tietojen ristiintarkastus on ongelmallista. Erilaiset ilmoitusajat ja toisten jäsenvaltioiden soveltamat vaihtoehdot ovat hankaloittaneet tietojen yhdenmukaisuuden nopeampaa vertaamista hankintajäsenvaltiossa. On selvästikin lähes mahdotonta tukeutua järjestelmälliseen täsmäämiseen kuukausittain, kun tiedot (tai osa niistä) toimitetaan neljännesvuosittain.

Tämän osalta kuitenkin huomautettiin, että vaihtoehtoja on käytettävissä vain vähäisen riskin alueilla ja koska kaikki olivat hyvin perillä eri jäsenvaltioissa käytössä olevista vaihtoehdoista, niiden hyödyntämisestä johtuvia mahdollisia vaikeuksia ei pidä liioitella.

Päätelmänä voidaan todeta vastauksista käyvän selvästi ilmi, että useimmat jäsenvaltiot pitävät eri vaihtoehtojen ja ilmoituskausien soveltamista vakavana esteenä tietojen nopealle ja täsmälliselle arvioinnille. Sen vuoksi määräaikojen lyhentämisestä seuraavat kaikki mahdolliset hyödyt eivät voi toteutua täysimääräisesti.

3.2.6. *Päätelmät*

Kaiken kaikkiaan jäsenvaltiot tarvitsevat edelleen enemmän aikaa arvioidakseen uutta tilannetta tarkasti ja tehdäksään siitä perusteellisen määrällisen analyysin. Lisäksi eräissä jäsenvaltioissa perusteellisemmän analyysin tekemisen esti se, että uusien sääntöjen täysimittainen täytäntöönpano oli myöhästynyt.

Direktiivin 263 artiklan 1 kohdan uusilla säännöksillä näyttää kuitenkin olleen myönteinen vaikutus petostentorjunnan tehokkuuteen. Jäsenvaltiot pitävät yhteenvetoilmoitusten antamista ja VIES-järjestelmään ilmoittamista koskevan määräajan lyhentämistä suurena parannuksena riskianalyysin kannalta. Nopeampi tiedonvaihto johtaa nopeammin valvontaan ja tarkastuksiin.

Erilaisten raja-arvojen, vaihtoehtojen ja ilmoitusaikojen soveltaminen on nyt suurin este petosten havaitsemisen ja riskinarviointimenetelmien tehostamisessa. Sääntöjen vähemmän eriävä soveltaminen sekä ilmoitusaikojen että jäsenvaltioiden eroavuuksien osalta lisäisi niitä hyötyjä, joita jäsenvaltiot voivat saada yhteenvetoilmoitusten antamisen lyhennetyistä määräajoista.

3.3. **Kokemukset yritysten näkökulmasta**

3.3.1. *Alustava huomio*

Ulkopuolisen toimeksisaajan tekemän tutkimuksen päätelmiä arvioitaessa on otettava huomioon tiettyjä rajoituksia ja varotoimia. Erityisesti on muistettava, että 23 tapaustutkimusyrityksen otos on liian pieni, jotta sen perusteella voitaisiin tehdä lopullisia päätelmiä. Ulkopuolinen toimeksisaaja on todennut, että otoksessa ei ollut yhtään yritystä, johon vaihtoehdot olisivat vaikuttaneet. Tämä johtui siitä, että otokseen valitut yritykset joko ylittivät 263 artiklan 1 a kohdassa säädetyn raja-arvon tai yritykset olivat päättäneet olla käyttämättä mahdollisuutta vaihtoehtoiseen ilmoitusaikaan.

Lisäksi sen vuoksi, että alv-paketti oli pantava täytäntöön samaan aikaan kuin 263 artiklan 1 kohdan säännökset, yritysten oli vaikea erottaa viimeksi mainitusta aiheutuneet kustannukset alv-paketin täytäntöönpanosta aiheutuvista yleisistä kustannuksista. Osoittautui myös mahdottomaksi määritellä kustannukset, joita aiheutui yhteisön sisäisten palvelujen suorituksen sisällyttämisestä yhteenvetoilmoituksiin, sillä tavarantoimittajien luovutusten yhdistäminen palvelujen suorituksiin on tavallista liiketoiminnassa.

Koska ulkopuolinen toimeksisaaja ilmoitti selvästi, että *tutkimuksen määrälliset tulokset ovat suuntaa-antavia ja niihin olisi suhtauduttava varauksella*, komission asiakirjan seuraavassa jaksossa keskitytään tapaustutkimusyrityksiltä saatuun laadulliseen palautteeseen.

3.3.2. *Vaikutus hallinnollisiin rasitteisiin ja vaatimusten noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin*

Tapaustutkimukseen valittujen 23 yrityksen antamasta laadullisesta palautteesta ilmenee tutkimuksen mukaan eräitä merkittäviä huomioita direktiivin 2006/112/EY 263 artiklan 1 kohdan vaikutuksesta.

Vaikka kuukausittaista yhteenvetoilmoitusten antamista ja tietojen täsmäyttämistä pidetään hallinnollisena lisärasitteena, ne myös motivoivat yrityksiä tekemään sisäisiä tarkastuksia useammin. Tällä on myönteinen vaikutus yritysten tietojen laatuun. Sen vuoksi suurin osa yrityksistä arvioi tulevaisuudessa olevan odotettavissa edullinen tasapaino hallinnollisten kustannusten ja etujen välillä, kun tietojen laatu ja luotettavuus paranevat.

Automatisoinnin asteella on suuri vaikutus hallinnollisiin kustannuksiin ja siihen, miten monimutkaisuuteen suhtaudutaan. Automatisoitujen sisäisten menettelyjen käyttöönotto merkitsee yrityksille suurta kertakustannusta, koska niiden on muutettava tai päivitettävä järjestelmänsä ja hallittava sisäiset muutokset. Yritykset kuitenkin ymmärtävät, että ajan mittaan se vähentää toistuvia kustannuksia.

Ilmoitusten jättöaikojen, muodon ja yksityiskohtaisuuden yhdenmukaistamisen puute EU:n sisällä rasittaa erityisesti yrityksiä, jotka sijaitsevat tai ovat rekisteröityneet useissa paikoissa eri puolilla EU:ta. Tutkimukseen osallistujat ehdottavat myös, että määräaikojen yhdenmukaistamisen lisäksi olisi yhdenmukaistettava ilmoitusten antamismenettelyjä. Tällä tarkoitetaan siirtymistä kohti ilmoitusten antamista sähköisesti sekä erityisesti yksinkertaista ja käyttäjäystävällistä käyttöliittymää, jonka avulla ilmoitusten kuukausittaista antamista voidaan yksinkertaistaa mahdollisimman pitkälle.

Yrityksillä, jotka harjoittavat sekä yhteisön sisäistä tavaroiden luovutusta ja palvelujen suorituksia tai ainoastaan yhteisön sisäisiä palvelujen suorituksia, on vaikeuksia täydellisten tietojen keräämisessä yhteenvetoilmoitusten laatimista varten. Erityisesti palvelujen lisäämisen yhteenvetoilmoituksiin katsotaan lisännen toimitettavien tietojen yksityiskohtaisuutta verrattuna tilanteeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2010.

Tapaustutkimusyritykset ilmoittavat viestinnän veroviranomaisten kanssa lisääntyneen. Kun useammin annettaviin yhteenvetoilmoituksiin on sisällytettävä enemmän suorituksia (yhteisön sisäiset palvelujen suoritukset), ja myös korjauksia tehdään useammin, veroviranomaisilla on enemmän yrityksiltä seurantaa edellyttävää kysyttävää kuin ennen uutta lainsäädäntöä.

Tapaustutkimuksen yritysten mielipiteistä voi erottaa kolme linjaa:

- jotkin yritykset katsovat yleisesti ottaen, että sääntelyn muutoksilla ei ole toimintaan muita vaikutuksia kuin järjestelmän päivittämiseen tai muuttamiseen liittyvät kertakustannukset, joita pidetään huomattavana kustannustekijänä,

- toiset taas pitävät selvästi parempana tilannetta ennen direktiivin 2006/112/EY 263 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanoa, ja katsovat siitä aiheutuneen merkittäviä uusia kustannustekijöitä, mutta ne eivät kuitenkaan määritelleet, johtuivatko kustannukset pääasiassa siitä, että palvelut sisältyvät nyt ilmoituksiin, vai siitä, että ilmoitusten määräaika on lyhennetty yhteen kuukauteen,
- eräät yritykset näkevät ne edut, joita uudesta tilanteesta koituu tulevaisuudessa, ja mainitsevat muun muassa tietojen laadun paranemisen ja veropetosten vähenemisen.

3.3.3. *Sellaisen yhdenmukaistetun tilanteen mahdollinen vaikutus, jossa jäsenvaltiot soveltaisivat samaa määräaika ilman poikkeuksia ja raja-arvoja*

Yhdenmukaistetumman tilanteen mahdollista vaikutusta voidaan pitää laadulliselta kannalta myönteisenä. Yritykset ilmoittivatkin, että ne odottavat kaikki EU:n jäsenvaltiot kattavan yhdenmukaistamisen alentavan aiheutuvia kustannuksia. Ne myös esittävät, että määräaikojen yhdenmukaistamisen lisäksi olisi yhdenmukaistettava ilmoitusten antamismenettelyä. Tällä tarkoitetaan siirtymistä kohti ilmoitusten antamista sähköisesti sekä erityisesti yksinkertaista ja käyttäjäystävällistä käyttöliittymää, jonka avulla ilmoitusten kuukausittaista antamista voidaan yksinkertaistaa mahdollisimman pitkälle.

3.3.4. *Päätelmät*

Tutkimuksen päätelmänä todettiin, että tarvitaan lisäanalyysia, jossa tarkastellaan uudesta arvonlisäverolainsäädännöstä yrityksille aiheutuvia uusia kertaluonteisia ja toistuvia kustannuksia suhteessa uuden arvonlisäverolainsäädännön tavoitteisiin ja hyötyihin, joita ovat arvonlisävajeen väheneminen petosten havaitsemisen nopeutuessa sekä karusellipetosten riskin väheneminen.

Yritykset hyötyisivät tästä myös siten, että riski joutua mukaan vasten tahtoaan ja siten vastuuseen alv-petoksesta pienenesi. Tämä voi myös auttaa vähentämään arvonlisäveropetoksia ja vilpillistä kilpailua arvonlisäveropetoksiin syyllistyvien yritysten taholta.

Analyysia voidaan jatkaa tutkimalla sitä, miten toistuvia kustannuksia voitaisiin vähentää esimerkiksi yhdenmukaistamalla ilmoitusten antamista ottamalla käyttöön yksinkertainen ja käyttäjäystävällinen käyttöliittymä kaikille jäsenvaltioille ja/tai hyväksymällä XML-tiedostojen toimittaminen samassa muodossa kaikissa jäsenvaltioissa.

4. LOPPUHUOMAUTUKSET

Yleisesti ottaen jäsenvaltiot katsoivat, että oli liian aikaista arvioida yhteenvetoilmoitusten antamisen lyhennettyjen määräaikojen kaikkia vaikutuksia. Komissio myöntää, että jäsenvaltiot tarvitsevat enemmän aikaa mukauttaakseen riskianalyysijärjestelmiään ja hyötyäkseen täysimääräisesti lainsäädännön muutoksesta.

Tässä vaiheessa on kuitenkin selvää, että jäsenvaltiot pitävät yhteenvetoilmoituksiin sisältyvien tietojen nopeampaa saatavuutta todellisena etuna, joka auttaa niitä havaitsemaan petollisen toiminnan nopeammin. Eurofisc-verkoston kautta tapahtuvan nopean tiedonvaihdon lisäksi nämä uudet säännökset auttavat jäsenvaltioita kohdentamaan toimia petosten tekijöihin aikaisempaa nopeammin.

Toisaalta vaihtoehtoa, jotka antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden eri ilmoitusaikoihin, pidetään edelleen esteenä riskinarvioinnin ja petosten torjunnan tehokkuuden varmistamiselle.

Yritysten näkökulmasta on selvää, että yhteenvetoilmoituksen antamisen lyhyempi määräaika lisää käsittelykustannuksia, kun annettavien ilmoitusten määrä on lisääntynyt merkittävästi. Lisäksi tämä on lisännyt yhteydenpitoa verohallintoihin, sillä tietoja on korjattava ja tarkistettava useammin kuin aikaisemmin. On kuitenkin todettava, että kun tietoja on nyt toimitettava säännöllisemmin kuukausittain, niiden luotettavuuden voi odottaa lisääntyvän.

Yleisenä päätelmänä komissio toteaa, että tämä kertomus ei paljasta riittävästi tekijöitä, jotka tässä vaiheessa tukisivat ehdotusta nykyisten sääntöjen muuttamiseksi. Jos kuitenkin uusia tekijöitä tulee esiin tulevaisuudessa, komissio voi harkita säännösten muuttamista uudelleen.

Kuvio 1: Vaihtoehtojen soveltaminen

1. Ei poikkeusta kuukausittaisesta yhteenvetoilmoituksesta		2. Poikkeus kuukausittaisesta yhteenvetoilmoituksesta			
		2a. Poikkeus valinnainen		2b. Poikkeus pakollinen	
Ennen ⁽¹⁾ ja jälkeen 1.1.2010	1.1.2010 alkaen	Ennen ⁽¹⁾ ja jälkeen 1.1.2010	1.1.2010 alkaen	Ennen ⁽¹⁾ ja jälkeen 1.1.2010	1.1.2010 alkaen
Bulgaria Ranska	Kreikka Kypros Latvia Liettua Romania Slovenia Suomi Viro	Irlanti Italia Itävalta	Alankomaat Belgia Luxemburg Malta Puola Ruotsi Saksa Tanska Yhdistynyt kuningaskunta	Portugali	Espanja Slovakia Tšekki Unkari

(1) Ainoastaan tavaroiden osalta

Kuvio 2: Erilliset ja yhdistetyt yhteenvetoilmoitukset

1. Erilliset yhteenvetoilmoitukset	2. Yhdistetty yhteenvetoilmoitus	
	2a. Yhdenmukaistettu ilmoitusaika	2b. Erilaiset ilmoitusajat
Luxemburg Ranska	Belgia Bulgaria Espanja Italia Itävalta Kreikka Kypros Latvia Liettua Malta Portugali Puola Romania Ruotsi Slovakia Slovenia Suomi Tanska Tšekki Unkari Viro	Alankomaat Irlanti Saksa Yhdistynyt kuningaskunta

Kuvio 3: Yhteenvedoilmoitusten antaminen paperilla ja/tai sähköisesti

Sähköisesti				
1. Pakollista		2. Pakollista, mutta poikkeuksia sovelletaan		3. Valinnaista
1a. Ennen ja jälkeen 1.1.2010	1b. 1.1.2010 alkaen	2a. Ennen ja jälkeen 1.1.2010	2b. 1.1.2010 alkaen	
Bulgaria Espanja Portugali Slovenia	Italia Kypros ⁽¹⁾ Latvia ⁽²⁾ Malta Slovakia Tanska ⁽¹⁾ Tšekki Unkari	Alankomaat Belgia Irlanti Itävalta Kreikka Ranska Saksa	Luxemburg Romania Suomi	Liettua Puola Ruotsi Viro Yhdistynyt kuningaskunta

(1) Korjausilmoitukset voi toimittaa paperilla; (2) 1.1.2011 ja sen jälkeen.